

जकारस्थानःस्थकारश्चान्दसो द्रष्टव्य इत्युक्त्वा
वर्ग्यादिरयं निर्णीतः । च, जचति । लु च,
जचति । इति दुर्गादासः ॥
जचयं, स्त्री, (जच + भावे लुट् ।) भक्षणम् ।
इति हेमचन्द्रः । ३ । ८७ ॥
जच्चा, पुं, (जचति भक्षयति शरीरं नाशयती-
त्यर्थः । जच + बाहुलकात् मन् ।) जच्चा । इत्य-
मरटीका ॥ (केचित्तु “अस्तिस्तुसुखिति ।”
१ । १३६ । उणादिसूत्रेण यच्च पूजायामिति
घातोर्भेनुप्रत्ययनिर्देशात् अन्तःस्थकारादिरिति
मन्यन्ते ।)
जच्चा, [न्] पुं, (जचति भक्षयति शरीरं
नाशयतीत्यर्थः । जच + “सर्वघातुभ्यो मनिन् ।”
उणा । ४ । १४४ । इति मनिन् ।) यच्चरोगः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥
जगच्चक्षुः, [स] पुं, (जगतां भुवनानां चक्षुरिव
प्रकाशकत्वात् ।) सूर्यः । इति हेमचन्द्रः ।
२ । १२ ॥ (यथा, काशीखण्डे । ४६ । ४४ ।
“इति काशीप्रभावज्ञो जगच्चक्षुस्त्वभोबुदः ।
कृत्वा द्वादशघातानां काशीपुण्यां अवस्थितः ॥”)
जगत्, स्त्री, (गच्छतीति । गम + “द्वृतिगमिभ्यो-
तीनां ङे च ।” ३ । २ । १३८ । इत्यस्य वार्त्ति
इति क्रिपि दिव्ने च “गमः कौ ।” ६ । ४४० ।
इति मलोपे तुक् ।) विश्वम् । तत्पुण्यायः ।
जगती २ लोकः ३ विष्टपम् ४ भुवनम् ५ । इत्य-
मरः । २ । १ । ६ ॥ विष्टपम् ६ । इति तट्टीका ॥
(यथा, मनुः । १ । ५२ ।
“यदा स देवो जागर्त्ति तदेदं चेतते जगत् ।
यदा स्वपिति श्रान्तात्मा तदा सर्वं निमीलति ॥”
गच्छति इतस्ततो वातीति ।) वायुः, पुं । (गच्छ-
न्त्यस्मिन् जीवा इति । महादेवः । यथा,
महाभारते । १३ । १७ । १५२ ।
“विस्तुक्तो सुतततेजाश्च श्रीमान् श्रीवर्हणो जगत् ॥”
चङ्गमे जि । इति मेदिनी । ते, १०८ ॥
जगत्कर्त्ता, [च्] पुं, (करोतीति । क्त + क्च् ।
ततो जगतः कर्त्ता कारकः ।) ब्रह्मा । इति
हेमचन्द्रः । २ । १२६ ॥
जगत्प्राणः, पुं, (जगतां विश्वस्थजीवानां प्राणो
जीवनम् ।) वायुः । इत्यमरः । १ । १ । ३५ ॥
जगत्साक्षी, [न्] पुं, (जगतां भुवनानां साक्षी
कर्त्ताद्रष्टा ।) सूर्यः । इति हेमचन्द्रः । २ । १२ ॥
जगती, स्त्री, (गच्छति कार्यत्वात् गृह्य भवतीति ।
गम + “वर्षमाने पृथङ्दृष्ट्वाह्वज्जगच्छृष्टवच ।”
उणा । २ । ८४ । इति अतिप्रत्ययेन निपा-
तवात् साधुः । ततः श्रुतुत्वात् “उगितश्च ।”
४ । १ । ६ । इति डीप् ।) भुवनम् । (यथा,
रामायणे । २ । ६६ । ११ ।
“संप्रेक्ष्य सागरं शुष्कं चन्द्रश्च पतितं भुवि ।
उपस्थाञ्च जगतीं तमसेव समावृताम् ॥”)
पृथ्वी । (यथा, मार्कण्डेये । ६ । २२ ।
“तमायान्तं ततो देवी सर्वदेवजनेश्वरम् ।
जगत्यां प्रातयामाश्च भिन्ना भूवेन वक्षसि ॥”)

जनः । हृन्दोविशेषः । इति मेदिनी । ते, १०६ ॥
(सा च द्वादशरात्रा दृष्टिः । यथा, हृन्दो-
मङ्गल्यां १ स्तवके ।
“त्रिष्टुप् च जगती चैव तथातिजगती मता ॥”
अस्या उदाहरणादीनि हृन्दःशब्दे द्रष्टव्यानि ॥)
जम्बवप्रभम् । इति हेमचन्द्रः ॥
जगदम्बा, स्त्री, (जगतामम्बा माता ।) दुर्गा ।
यथा इ काश्चित् ।
“अदूरे जगदम्बाया शारदीयो महोत्सवः ॥”
“जगदम्बापदद्वन्द्वभाषदां चयसाधनम् ॥”
इति शूलपाणिः ॥
अपि च ब्रह्मवैवर्त्ते प्रकृतखण्डे ३१ अध्याये ।
“विष्णुभायां भगवतीं दुर्गां दुर्गातिनाशनीम् ।
प्रकृतिं जगदम्बाश्च पतिपुत्रवतीषु च ॥”
जगदम्बिका, स्त्री, (जगतां अम्बा जननी । ततः
स्वार्थे कन् । टाप् अत इत्वम् ।) दुर्गा । यथा,
“दृष्टिस्थितिविनाशानां विधात्री जगदम्बिका ।
अहं सर्वान्तरस्था च संसारार्णवतारिणी ॥”
इति भगवतीगीतायां पृ अध्यायः ॥
(यथा च देवीभागवते । १ । ७ । ४६ ।
“कामं क्रूरव्य वधमद्य ममैव मात-
दुःखं न मे मरणं जगदम्बिकेभ्यः ॥”)
जगदाधारः, पुं, (जगतामाधारः आश्रयः ।)
वायुः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ जगदाश्रयः । यथा,
“कालो हि जगदाधारः ।” इति स्मृतिः ।
जगदीशः, पुं, (जगतामीशो नियन्ता ।) विष्णुः ।
इति शब्दरत्नावली । (यथा, पाद्मे उत्तर-
खण्डे । १११ अध्याये ।
“सर्वान्तर्यामी जगदीशश्चानूरमहंनः प्रभुः ॥”
विधाता । यथा, कुमारे । २ । ६ ।
“जगद्योनिरयोनिस्त्वं जगदन्तो निरन्तकः ।
जगदादिरनादिस्त्वं जगदीशो निरीश्वरः ॥”
खगमख्यातपण्डितविशेषः । स च न्यायशास्त्र-
टीकाहास्याख्यवादिग्रन्थप्रणीता अख्य जन्मस्थानं
नवद्वीपः ॥)
जगद्गौरी, स्त्री, (जगत्सु मध्ये गौरी ।) मनसा-
देवी । इति शब्दरत्नावली ॥
जगद्धात्री, स्त्री, (जगतां घात्री विधात्री ।) दुर्गा-
विशेषः । अस्याः पूजायाः कालो विधिश्च यथा,
निगमकल्पसारज्ञानसारखते ग्रन्थे दुर्गाकल्पे ।
श्रीशिव उवाच ।
“प्रसीद् जगतां मातर्जगन्निस्तारकारिणि ! ।
अतएव महेशानि ! तवाहं शरणागतः ॥
त्वया यत् कथितं पूर्वं तत् सर्वंश्च श्रुतं मया ।
जगद्धात्री महोदुर्गा चतुर्वर्गफलप्रदा ॥
तस्याः पूजाविधिदिनं कालं तन्न प्रकाशितम् ।
तदेव कथयेशानि ! श्रोतुमिच्छामि साम्प्रतम् ॥
श्रीदेवुवाच ।
कथयामि महेशानि ! सावधानोऽवधारय ।
तस्याः पूजाविधिदिनं समयं भावमेदतः ॥
तार्त्तिके शुक्लपक्षे च या दुर्गाभवती तिथिः ।
सा प्रशस्ता महादेव ! महादुर्गापूजने ॥

प्रातश्च सात्त्विकी पूजा मध्याह्ने राजसी मता ।
सायाह्ने तामसी पूजा त्रिविधा परिकीर्त्तिता ॥
जपयज्ञादिभिर्देव । इति त्रैकालिकी मता ।
अथान्यत् संप्रवक्ष्यामि श्रेष्ठेषु परमेश्वर ! ॥
सप्तम्यादिनवम्यान्तं पूजाकालमितीरितम् ।
त्रिदिने त्रिविधा पूजा दशम्याश्च विसर्जयेत् ॥
पूजापरेशुद्धिं देवेश ! तत्राप्यत्र विसर्जनम् ।
बोधितायाः प्रकारेण तत्र पूजा प्रकीर्त्तिता ॥
श्रीशिव उवाच ।
त्रिसन्ध्यायापिनी सा तु यदि स्थान्नवमी तिथिः ।
त्रिकाले त्रिविधा पूजा कथं देया जगन्मयि ! ॥
कथयस्व महेशानि ! इति मे संप्रश्नो हृदि ॥
श्रीदेवुवाच ।
सा प्रातर्यापिनी यत्र वासरे नवमी तिथिः ।
त्रिसन्ध्यापूजयेत्तत्र वासरे जगदम्बिकाम् ॥
सुहूर्त्तयापिनी चापि तत्र ग्राह्या महेश्वर ! ।
एककाले त्रिधा पूजा साधको नैव कारयेत् ॥
इति ते कथितं वत्स ! किमन्यत् श्रोतुमिच्छसि ।
कथयिष्यामि तद्ब्रह्मा तव प्रीत्या त्रिलोचन ! ॥”
श्रीप्राञ्चतुवाच ।
“दशम्यां वलिदानन्तु निषिद्धं जगदीश्वर ! ।
कथं त्रिकालं पूजा सा सम्भवेत् परमेश्वर ! ॥
श्रीशिव उवाच ।
नवमीतिथिमाश्रित्य यत्र पूजाविधिर्भवेत् ।
निषिद्धं वलिदानन्तु दशम्यां तत्र सुन्दरि ! ॥
नवमीदिनमाश्रित्य पूजाविधिरिहोदितः ।
दशम्यां वलिदानन्तु निषिद्धं नात्र पाञ्चति ! ॥
ज्ञानाद्वतसारे पूर्वं पूजाप्रकारं उक्त्वा ।
“सुहूर्त्तयापिनी चापि प्रातश्चैत्रवमी तिथिः ।
तद्दिने पूजनं कार्यं त्रिसन्ध्यां वरवर्णिनि ! ॥
त्रिकालं पूजयेत्तत्र नैककाले कदाचन ॥”
अथ काव्यायनीतन्त्रे अष्टसप्ततिपटले ।
“कुम्भराशिगतते चन्द्रे नवम्यां कार्तिकेस्य च ।
उपस्थङ्गोदितो भासुर्दुर्गामाराध्य यत्नवान् ॥
पुत्रारोग्यबलं लेभे लोकसात्त्वित्वमेव च ।
तां तिथिं प्राप्य मनुजः शनिभौमदिने यदि ॥
प्रपूजयेन्महादुर्गां धर्मकामार्थमोक्षदाम् ॥”
शक्तिसङ्गमतन्त्रे ।
“कार्तिकेस्य सिते पक्षे नवम्यां जगदीश्वरीम् ।
त्रिकालमेककालं वा वर्षे वर्षे प्रपूजयेत् ॥
निर्मैय प्रतिमां शक्त्या जगद्धात्र्या विधानतः ।
पूजयित्वा परदिने प्रतिमां तां विसर्जयेत् ॥
एवं कृत्वा चक्रवर्ती भवेत् साधकसत्तमः ।
पुत्रपौत्रधनेश्वर्यसंयुतास्य भवेत् पुरी ॥”
तन्त्रान्तरे ।
“कुजवारे युगाद्यायां नवम्यासु जगत्प्रभः ।
प्रादुर्भूता महेशानो तत्र तां परिपूजयेत् ॥”
तन्त्रान्तरे ।
“त्रिकालं पूजयेद्दुर्गां श्लेनेकाचरेण च ।
नानारत्नविधानेन गीतवाद्यपुरःसरम् ॥
कार्तिकेस्य सिते पक्षे नवम्याश्च विशेषतः ।
कृत्वेवं साधकश्रेष्ठो लभेन्नाजमकण्ठकम् ॥”